

พฤติกรรมทางเพศกับการเข้าสู่วัยรุ่นออทิสติก

Sexual Behavior and Entering Autistic Adolescents

อรุณรัตน์ เดชสุวรรณ

Arunrat Detsuwan

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี

Ubon Ratchathani Rajabhat University, Ubon Ratchathani

E-mail: arunrat_d199@hotmail.com

Received November 22, 2022; Revised December 22, 2022; Accepted March 30, 2023

บทคัดย่อ

วัยรุ่นออทิสติกเป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่การเป็นผู้ใหญ่ ในขณะที่เดียวกันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดขึ้นทั้งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม และวัยรุ่นออทิสติก มักแสดงออกอย่างท้าทายด้วยพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างไปจากวัยรุ่นทั่วไป เนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ของฮอร์โมนเพศและความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจากภาวะออทิสซึม เช่น การสัมผัส ตัวเอง การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองในที่สาธารณะ การถอดเสื้อผ้าในที่สาธารณะ เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อครอบครัวในหลายมิติ ทั้งในแง่ของการดูแล การเรียน การทำงาน ความวิตกกังวล และความเครียดสะสมของผู้ปกครองเพิ่มขึ้น ดังนั้นก่อนที่เด็กจะเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นจำเป็นต้องให้ข้อมูล สอนหรือความรู้กับเด็กกลุ่มนี้ จากความช่วยเหลือจากพ่อแม่ ครู หรือผู้ดูแล ในการชี้แนะให้เด็กเผชิญกับการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม ขั้นตอนของเรื่องเพศศึกษา จากที่กล่าวมาข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าวัยรุ่นออทิสติกต้องการการพัฒนา ศักยภาพและเรียนรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศเพื่อปรับตัว ให้ถูกต้องเหมาะสม อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตในวัยผู้ใหญ่เช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป การปฏิบัติตัว ที่เหมาะสมและการปรับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นออทิสติกเป็นบทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ ครู และผู้ดูแล เป็นสิ่งจำเป็นในการชี้แนะและชี้นำเด็ก ๆ เกี่ยวกับความเป็นอิสระและการสอนเพศศึกษาที่เหมาะสมตามบริบทและปรับให้เข้ากับความต้องการและความสามารถของเด็กออทิสติกแต่ละคนเพื่อให้เด็กเข้าใจได้ง่ายขึ้น และหากวัยรุ่นออทิสติกได้รับการพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพใกล้เคียงหรือทัดเทียมกับบุคคลทั่วไป ก็สามารถทำประโยชน์ให้ครอบครัวและสังคม ย่อมเกิด คุณค่าและความภาคภูมิใจได้เช่นเดียวกันนับเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศที่เกิดผลสัมฤทธิ์

คำสำคัญ: พฤติกรรมทางเพศ; วัยรุ่นออทิสติก

Abstract

Autistic adolescents are the transition from childhood to adulthood. At the same time, changes take place as well as rapid changes. Physically, mentally, emotionally, and socially, and

adolescents with autism often exhibit challenging sexual behaviors that are different from the average teenager. Due to the change in sex hormones and the lack of understanding of adolescent changes due to autism such as self-exposure, masturbation in public places, undressing in public, etc. These behaviors affect the family in Multiple dimensions in terms of supervision, study, work, parents' anxiety and accumulated stress increase, so before children enter adolescents, information is needed. Teach or educate this group of children from help from parents, teachers or caretaker to bringing children to changing environments. The stages of gender studies from above suggest that adolescents with autism need the ability to develop and learn about sexual behavior in order to adapt. To be exact, this is the basis of adult life as it is for adolescents in general. Adequate conduct and modifying inappropriate sexual behavior of adolescents with autism is the role of parents, teachers and caretaker to play a role in guiding and guiding children about independence and Teaching proper sex Context and tailored to the needs and abilities of each autistic child to make it easier for the child to understand, and if an autistic adolescent is developed to an adult with similar or equal potential People will be able to benefit their families and society. Which will bring value and pride as well.

Keywords: Sexual behavior; Adolescent, autism

ที่มาและความสำคัญ

วัยรุ่นอติสติเป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่การเป็นผู้ใหญ่ ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้นทั้งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อารมณ์ในวัยนี้มักมีความรุนแรงจนเป็นความก้าวร้าวการแสดงพฤติกรรมเป็นไปแบบรวดเร็วและเปลี่ยนแปลงง่าย การเข้าสู่วัยรุ่นมักมีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 11 ถึง 18 ปีและเริ่มมีพัฒนาการตามวัย ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและวุฒิภาวะทางเพศ วัยรุ่นที่มักมีการเริ่มต้นด้วยการเปลี่ยนแปลงทางรูปร่างและวุฒิภาวะทางเพศจะต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ต้องปรับตัวเพื่อยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามที่ (Santrock,J.W.,2009) อธิบายไว้ว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นมีความไม่แน่นอนเนื่องจากวัยนี้เป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงจากช่วงของเด็กไปสู่การเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ควรเตรียมความพร้อมสำหรับขั้นตอนของพัฒนาการของเด็กเพื่อให้เด็ก ๆ มีความพร้อมและสามารถปรับสภาพแวดล้อมให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น บทบาทของพ่อแม่ ครู หรือผู้ดูแลมีความสำคัญมากในการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมเด็กให้พร้อมสำหรับช่วงการเปลี่ยนผ่านด้านพัฒนาการเพื่อให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ต้องทำและไม่ควรทำตามวัย พัฒนาการในวัยรุ่นที่มีทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ความอยากรู้อยากเห็นและจินตนาการทางเพศทำให้วัยรุ่นเลียนแบบและอยากฝึกฝนในสิ่งที่ผู้ใหญ่ทำ นอกจากวัยรุ่นจะเผชิญกับความขัดแย้งหลายอย่างที่เกิดขึ้น เนื่องจากความไม่เท่าเทียมกัน ความไม่ลงรอยกัน และความไม่เห็นด้วยเนื่องจากวัยรุ่นมีความคิดเป็นของตัวเอง (Wardhani,D.T.,2012) ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในวัยรุ่น

มีอิทธิพลสำคัญต่อพฤติกรรมและกิจกรรมที่จะกระทำ ดังนั้นก่อนที่เด็กจะเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นจำเป็นต้องให้ข้อมูล สอน หรือความรู้กับเด็กกลุ่มนี้ จากความช่วยเหลือจากพ่อแม่ ครู หรือผู้ดูแล ในการชี้แนะให้เด็กเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ขั้นตอนของเรื่องเพศศึกษา ได้แก่ เรื่องเพศในวัยรุ่นหมายถึงความรู้สึกทางเพศ พฤติกรรมและพัฒนาการโดย (Zastrow,C.H., Ashman,K.,2012) กล่าวว่า เรื่องเพศเป็นจุดสำคัญในการเปลี่ยนแปลงของเด็กสู่วัยรุ่นในชีวิต พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ที่ได้รับอิทธิพลจากบรรทัดฐานและประเพณีทางวัฒนธรรมนิยมทางเพศและตลอดจนปัญหาการควบคุมทางสังคม เช่น การละเมิดทางเพศ

ความต้องการทางเพศจะเริ่มตั้งแต่อายุ 3 ถึง 4 ปี โดยอัตลักษณ์ทางเพศของเด็กจะเริ่มพัฒนาขึ้น เด็ก ๆ เริ่มเข้าใจความหมายของ "ฉันเป็นชายหรือหญิง" เด็กในวัยนี้เริ่มชอบสัมผัสอวัยวะสืบพันธุ์ เด็กเริ่มสร้างรากฐานของอัตลักษณ์ทางเพศและสำรวจบทบาทของการเป็นผู้ใหญ่ด้วยการทำ "เกมเล่นตามบทบาท" ตัวอย่าง เช่น การเล่นพ่อแม่ลูก เมื่ออายุ 5 ถึง 7 ปีเด็ก ๆ จะเริ่มเข้าใจบทบาทของชายและหญิงผ่านทางผู้ปกครองหรือผ่านสื่อต่างๆ (ทีวีอินเทอร์เน็ตนิตยสาร ฯลฯ) เมื่ออายุ 8 ถึง 12 ปีระยะนี้เด็กจะเริ่มรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายก่อนวัยแรกรุ่น ความรู้สึกเหล่านี้อาจส่งผลกระทบเชิงบวกและตัวอย่างเชิงลบในรูปแบบของความรู้สึกผิด มีความสับสน และรู้สึกอับอาย เด็กบางคนในวัยนี้เริ่มสำเร็จความใคร่ ในช่วงพัฒนาการของเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป การผลิตฮอร์โมนเพศทำให้เด็กมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์รวมถึงลักษณะทางเพศทุติยภูมิเช่นการเจริญเติบโตของขนที่อวัยวะเพศและหน้าอกเริ่มขยายใหญ่ขึ้น มีความสนใจในเรื่องเพศมากขึ้นเช่นเด็กวัยก่อนกำหนดที่เริ่มสัมผัสกับจินตนาการทางเพศเพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจบทบาททางเพศ ในวัยนี้ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องทางเพศมีมากขึ้นเช่นเริ่มเข้าถึงสื่อ (อินเทอร์เน็ตวิดีโอทีวี ฯลฯ) เพราะความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับภาพของเรื่องเพศ การปรากฏตัวของความลำบากใจและความต้องการความเป็นส่วนตัวในวัยนี้ไม่แตกต่างต่อหน้าผู้คนอีกต่อไปและเริ่มแสดงความสนใจทางเพศกับเด็กในวัยเดียวกัน (National Sexual Violence Resource Center. (2013))

วัยรุ่นนอกฮิสติกหรือวัยรุ่นที่มีภาวะออทิสซึม การพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ของวัยรุ่นนอกฮิสติกเหมือนกับวัยรุ่นทั่วไป แต่ภาวะออทิสซึม ทำให้การปรับตัวและการพัฒนาศักยภาพสู่วัยผู้ใหญ่ถูกขัดขวางเนื่องจากภาวะออทิสซึมเป็นภาวะที่มีความ ผิดปกติของพัฒนาการทางระบบประสาทที่ซับซ้อน แสดงออกทางพัฒนาการด้านการสื่อสาร ด้านสังคม และ ด้านพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนหรือผิดปกติส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถและศักยภาพในการดำเนินชีวิต ทุกช่วงวัย (เพ็ญแข ลิ้มศิลา, 2545)มีอาการที่แตกต่างกันมากในแต่ละคนและสามารถมีพัฒนาการดีขึ้นเรื่อย ๆ อาการจึงเปลี่ยนไป ตามวัยเรียกภาวะนี้ว่า ภาวะออทิสซึม สเปกตรัม (Autism Spectrum Disorder) (American Psychiatric Association (APA), 2000) โดยจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นเป็นผู้วินิจฉัยมีลักษณะเฉพาะ 3 ด้านคือ 1) มีลักษณะในการเข้าสังคมที่ผิดปกติ2) มีลักษณะในการสื่อสาร ที่ผิดปกติและ 3) มีแบบแผนพฤติกรรมความสนใจหรือกิจกรรมที่จำกัดทำ ซ้ำ ๆ และคงรูปแบบเดิม เช่น กระโดด สะบัดข้อมือ โยกตัว เป็นต้น (เมธิศา พงษ์ศักดิ์ศรี,2554.) เมื่อเด็กออทิสติกเติบโตเข้าสู่วัยรุ่น มักมีการแสดงออกทั้ง คำ พูดและการกระทำ โดยจะเริ่มมีเหตุผล ของตัวเอง กล้าแสดงความคิดเห็นขัดแย้งหรือโต้แย้งพ่อแม่ ดื้อรั้น ไม่เชื่อฟัง แสดงออกทางสังคมไม่เหมาะสม เพื่อเปลี่ยนจากความเป็นเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ยิ่งไปกว่านั้น วัยรุ่นออทิสติกมัก

แสดงออกอย่างทำลายด้วยพฤติกรรม ทางเพศที่แตกต่างไปจากวัยรุ่นทั่วไป จากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนเพศ และความไม่เข้าใจเกี่ยวกับ การเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจากภาวะออสซึม เช่น การสัมผัสตัวเอง การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ในที่สาธารณะ การถอดเสื้อผ้าในที่สาธารณะ เป็นต้น (Haracopos D, Pedersen L, 1992.) พฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อครอบครัวในมิติซ้ำ ๆ ทั้งในแง่ของภาระการดูแล การเรียน การทำงาน และความเครียด ความวิตกกังวลของผู้ปกครองเพิ่มขึ้น ผลกระทบดังกล่าวปรากฏในสังคมโลกโดยพบอุบัติการณ์ของภาวะออสซึมทั่วโลกราว 35 ล้านคน เด็กชาย เกิดอุบัติการณ์มากกว่าเด็กหญิง 4 เท่า(คมชัดลึก,2560) ในประเทศไทยยังไม่มีสถิติที่แน่ชัดกรมสุขภาพจิตคาดว่ามียู่อราว3.7 แสนคนหรืออัตราเฉลี่ยเท่ากับ 6 : 1,000 คน ถือเป็นอัตราส่วนที่สูงมากและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี(ฐานเศรษฐกิจ,2560)

การรับรู้พฤติกรรมทางเพศมักมีความจำเป็นอย่างยิ่งเมื่อเข้าสู่วัยแรกรุ่นเพื่อที่จะสามารถระบุพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องหรือมีประสบการณ์น้อยกว่าในเด็กออสติก พฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ของเด็กออสติกที่ประสบกับกระบวนการของวัยแรกรุ่นเป็นที่ยอมรับและถือว่าการเบี่ยงเบนทางเพศโดยชุมชน สิ่งนี้เกิดขึ้นในเด็กออสติกเนื่องจากขาดตนเองการควบคุม (Wardhani, D.T. (2012)) บทบาทของพ่อแม่ ครู นักบำบัด เป็นสิ่งจำเป็นในการชี้แนะและชี้นำเด็ก ๆ เกี่ยวกับความเป็นอิสระและการสอนเพศศึกษาที่เหมาะสมตามบริบทและปรับให้เข้ากับความต้องการและความสามารถของเด็กออสติกแต่ละคนเพื่อให้เด็กเข้าใจได้ง่ายขึ้น และหากวัยรุ่นออสติกได้รับการพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ ที่มีศักยภาพใกล้เคียงหรือทัดเทียมกับบุคคลทั่วไป ก็สามารถทำ ประโยชน์ให้ครอบครัวและสังคม ย่อมเกิด คุณค่าและความภาคภูมิใจได้เช่นเดียวกันนับเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศที่เกิดผลสัมฤทธิ์

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ แนวทางการช่วยเหลือและจัดการพฤติกรรม

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ มักถูกตัดสินโดยบุคคลที่ไม่ได้เป็นออสติกว่า พฤติกรรมที่ออสติกแสดงออกไปนั้นไม่เหมาะสม แต่อาจลืมนึกคิดไปว่าการที่พฤติกรรมที่ออสติกแสดงออกอาจมีความหมายสำคัญและมีความเฉพาะเจาะจงสำหรับพวกเขา ซึ่งไม่ใช่แค่ หยาบคาย หรือ กระตุ้นทางเพศ เท่านั้น แต่เมื่อการอยู่ร่วมกันกับคนหมู่มาก เราจึงแบ่งพฤติกรรมที่พบเห็นกันบ่อย ๆ และสังคมส่วนใหญ่มองว่าเป็นปัญหาและแนวทางการช่วยเหลือและจัดการพฤติกรรมออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ (ชาตรี วิฑูรชาติ,2558) ได้แก่

1.ปัญหาด้านพฤติกรรมช่วยเหลือตนเองในที่สาธารณะ หรือสถานที่ที่ไม่เหมาะสม

เป็นปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่สร้างความกังวลใจให้พ่อแม่ ครูและผู้ดูแลได้มากที่สุด มักพบมากในเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง อาจเกิดจากการขาดความรู้ในเรื่องเพศ หรือขาดโอกาสสำหรับการกระตุ้นทางประสาทสัมผัสทางเพศในพื้นที่ส่วนตัว และฮอร์โมนก็มีส่วนสำคัญในการที่มีอิทธิพล ต่อความไวต่อการกระตุ้นการช่วยเหลือตนเอง(Aruffo,Ibarra&Strupp,2000;Hellemans et al.,2007และKoller,2000)

ยกตัวอย่างเช่น

“เด็กชายมักจะชอบมักชอบโยกตัวเวลานั่งเรียน และนำมือถูไถบริเวณอวัยเพศไปด้วย”

“เด็กเขาสัมผัสเวลาเกิดอารมณ์ทางเพศจึงไปช่วยตนเองในห้องน้ำแล้วส่งเสียงดัง เพื่อน ๆ มาแจ้งครู ครูจึงต้องไปเคาะประตูบอกว่าให้ทำเสียงเบาๆ”

แนวทางการช่วยเหลือและจัดการพฤติกรรม

- หากสาเหตุที่กระตุ้นให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมดังกล่าว หากจัดการที่สาเหตุได้ ให้จัดการที่สาเหตุนั้น เช่น เมื่อเด็กเห็นรูปในสถานที่ใดสถานที่หนึ่งแล้วเกิด อารมณ์ทางเพศ ให้หลีกเลี่ยงจากสถานการณ์นั้น แล้วค่อยๆ ให้เด็กเผชิญ สถานการณ์และฝึกควบคุมตนเองทีละน้อย

- สังเกตพฤติกรรมนำก่อนที่ฮิสติกจะมีพฤติกรรมช่วยตัวเอง เช่น มีอารมณ์หงุดหงิด กระสับกระส่าย สัมผัสอวัยวะเพศบ่อย ๆ แล้วเตือนเด็กให้ไปจัดการอารมณ์เพศของตนเองในที่ที่เหมาะสม ได้แก่ ในห้องน้ำ หรือห้องที่เป็นส่วนตัว

- ควรดูคำหรือต่อว่าลงโทษรุนแรงเมื่อเด็กมีพฤติกรรมช่วยตนเองที่ไม่เหมาะสม

2. ปัญหาด้านพฤติกรรมสัมผัสอวัยวะเพศไม่เหมาะสม เช่น การจับ เกา เล่นอวัยวะเพศในที่

สาธารณะ (Van Bourgondien ME, Reichle NC,1997)

ยกตัวอย่างเช่น

“เด็กชายตุ๊กตุนทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนอยู่ดี แต่พอเบื่อก็มักจะชอบเดินออกไปจากกลุ่มโดยไม่บอกกล่าว แล้วไปนั่งเล่นอวัยวะเพศ วันละ 4 – 5 ครั้ง”

“เด็กบางคนจับและเล่นอวัยวะเพศของตนเอง เด็กผู้หญิงบางคนก็มีพฤติกรรมคล้ายเด็กผู้ชายเหมือนกันคือลงไปนั่งกับพื้นเล่นอวัยวะตัวเอง”

แนวทางการช่วยเหลือและจัดการพฤติกรรม

- เรียกชื่อเด็กด้วยเสียงที่หนักแน่น

- บอกให้หยุดทำพฤติกรรมนั้น

- หากไม่หยุดทำ ให้พาไปทำในที่ที่เหมาะสม เช่น ในห้องน้ำ

- หากเด็กออกมาจากห้องน้ำแล้วมีพฤติกรรมดังกล่าวอีก ให้ยืนยัน ให้เด็กกลับไปทำในห้องน้ำ พร้อมอธิบายและย้ำกติกาว่าหากมีพฤติกรรมดังกล่าว จะต้องอยู่ในห้องน้ำหรือถ้าทำที่บ้านควรเป็นในห้องส่วนตัวที่ไม่มีคนอื่นเท่านั้น

3. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจต่อผู้อื่นที่ไม่เหมาะสม โดยแสดงออกเป็นการกอด สัมผัส จูบผู้อื่น การเข้าหาผู้อื่น สัมผัสเพศตรงข้าม รวมถึงการแสดงออกทางเพศต่อเพศตรงข้ามอย่างไม่เหมาะสม เป็นต้น โดยเด็กผู้หญิงจะแสดงออกในลักษณะนี้มากกว่าการสัมผัสอวัยวะเพศหรือ ช่วยตัวเองในที่สาธารณะ (Van Bourgondien ME, Reichle NC,1997)

ยกตัวอย่างเช่น

“เด็กชายมะขวิด มักจะอวัยวะเพศแข็งตัวและมีอารมณ์ทางเพศ เมื่อเห็นรูปครูผู้หญิงท่านหนึ่งที่ติดอยู่หน้าห้อง”

“เด็กหญิงแจ้วฮ้อน มักจะมีพฤติกรรมเข้าหาเพศตรงกันข้ามหรือเข้าหา เพศเดียวกัน เด็กหญิงคนนั้นก็มักมีพฤติกรรมเข้าไปอยู่ใกล้ๆ คลอเคลีย เข้าไปจับหน้า ลูบผม หอม” “เด็กชายไอรักชอบไปเปิดเสื้อผู้หญิง พฤติกรรมเป็นเฉพาะกับเพื่อนผู้หญิงบางคน ไม่ใช่ทุกคน”

“เด็กหญิงแต้มสี่อายุ 10 ปี ช่วงพักกลางวันหากเจอเด็กผู้ชายตัวโตๆ จะมีพฤติกรรมเข้าไปไปซบหรือหอมแก้ม”

แนวทางการช่วยเหลือและจัดการพฤติกรรม

ในกรณีที่วัยรุ่นออทิสติกเป็นผู้กระทำ

- เข้าไปจับแยกเด็กออกจากกัน
- ให้นั่งทำกิจกรรมแยกชายหญิง
- ยืนยันคำสั่งว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่อนุญาตให้ทำ
- สอนไม่ให้แตะตัวโดยเฉพาะเพศตรงข้าม

ในกรณีที่เด็กเป็นผู้ถูกระทำ

- สอนเด็กว่าอวัยวะหรือร่างกายของตนเองไม่ให้ผู้ใดมาจับ
- ในกรณีเด็กผู้หญิงให้สอนว่า เด็กผู้หญิงห้ามโดนตัวผู้ชาย

จากการที่กล่าวมาข้างต้นนั้น พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นออทิสติกจะมีการแสดงออกที่หลากหลาย กล่าวคือ ออทิสติกบางคนอาจไม่มีพฤติกรรมทางเพศเลย หรือออทิสติกในเด็กผู้ชายบางคนจะแสดงออกโดยการเข้าหาผู้อื่น ในขณะที่ออทิสติกในเด็กผู้หญิงบางคนมีพฤติกรรมช่วยเหลือตัวเอง โดยพฤติกรรมทางเพศที่เป็นปัญหานั้น จะพบมากขึ้นในกลุ่มออทิสติกระดับรุนแรง ที่มีปัญหาพัฒนาการล่าช้าร่วมด้วย จะเห็นได้ว่าแม้การแสดงออกของปัญหาพฤติกรรมทางเพศในออทิสติก จะมีได้หลากหลายรูปแบบ แต่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือปัญหานี้ยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่ผู้ ปกครอง ครู และผู้ดูแลมักเป็น กังวลและส่งผลกระทบต่อเข้าสู่สังคมของออทิสติก จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการจัดการ และแก้ไขอย่างเหมาะสมตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อป้องกันมิให้ปัญหาบานปลายและส่งผลเสียต่อไปในอนาคต

วิธีการจัดการเรียนรู้และการปรับพฤติกรรมออทิสติก

ในการจัดการเรียนรู้ให้กับออทิสติกซึ่งเป็นบุคคลที่มีความต้องการพิเศษนั้น มีกระบวนการวิธีการ ต่าง ๆ มากมาย แต่ก่อนอื่นพ่อแม่ ครู หรือผู้ดูแล ควรมีความเข้าใจใน ออทิสติกให้มากที่สุด จึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับออทิสติกได้ดี ซึ่งมีเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ออทิสติกโดย (พิทยา ลุนศรี, 2552) เทคนิคการจัดการเรียนรู้ออทิสติก ได้แก่ 1) เน้นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นตามวัยและทักษะการใช้ชีวิตในสังคม 2) การสอนทักษะการสื่อสาร ควรเน้นทักษะการรับรู้ทางภาษาและการแสดงออก 3) จัดตารางกิจกรรมประจำวันให้เป็นระบบแบบแผนและ เป็นไปในแบบเดิมในทุก ๆ วัน และหากมีการเปลี่ยนแปลงจะต้องบอกกล่าว พร้อมอธิบายให้เข้าใจ 4) ใช้กระบวนการปรับพฤติกรรมควบคู่ไปกับการสอน 5) หลีกเลี่ยงบทลงโทษและเปลี่ยนเป็นการใช้การให้แรงเสริมทดแทนบทลงโทษ 6) การจัดการเรียนรู้ควรให้คนในครอบครัว หรือเพื่อน เป็นแบบอย่างที่ดีให้มากที่สุดเท่าที่มากได้ 7) ควรสอนและเน้นย้ำเรื่องทักษะทางสังคมและเลือกใช้ชีวิตปรับพฤติกรรมอย่างเหมาะสม 8) หากพบออทิสติกบางคน มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ พ่อแม่ ครู หรือผู้ดูแล จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญหรือทีมสห

วิชาชีพ 9) ออทิสติกบางคนอาจเรียนรู้ได้ช้าและใช้เวลานานมากในเรียนรู้ทักษะง่ายๆพ่อแม่ ครู หรือผู้ดูแล อาจลดเกณฑ์ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและลดเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมลง

การปรับพฤติกรรม คือ การนำหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยามาใช้เพื่อปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงหรือการคงอยู่ของพฤติกรรมนั้น ๆ ประกอบด้วย(สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต,2549.) 1) ควบคุมหรือบังคับตนเองได้ คือ การที่ออทิสติกสามารถควบคุมหรือบังคับพฤติกรรมของตนเองได้ด้วยการควบคุมสถานการณ์หรือสิ่งเร้า เพราะพฤติกรรมของมนุษย์และสถานการณ์นั้น ๆ ต่างมีอิทธิพลต่อการควบคุมสถานการณ์นั้นไม่ให้มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หรือไม่เหมาะสมได้ 2) สร้างพฤติกรรมใหม่ คือ การสร้างพฤติกรรมใหม่โดยใช้การเสริมแรงเชิงบวกและเชิงลบ เทคนิคที่ใช้ได้ดีคือ การสังเกต (Observational learning) และการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) มาจากแนวคิดของ แบนดูรา(Bandura A,1986.) กล่าวคือ การที่ออทิสติกได้สังเกตตัวแบบหรือบุคคลต้นแบบแล้วนั้น และแสดงพฤติกรรมที่น่าพึงพอใจ จะทำให้ออทิสติกนั้นพยายามที่จะทำ เช่นเดียวกับตัวแบบจนเกิดพฤติกรรมใหม่ เพราะมีพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างที่ดีและสามารถนำมาประยุกต์ใช้สร้างพฤติกรรมใหม่ได้ส่งผลให้ลดพฤติกรรมเดิมได้และเปลี่ยนเป็นพฤติกรรมทดแทน 3) การลดพฤติกรรม คือ การลดทอนหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกไปด้วยการเสริมแรงเชิงลบหรือการลงโทษและ 4) การเพิ่มพฤติกรรมหรือคงพฤติกรรมไว้ คือ การรักษาไว้ซึ่งพฤติกรรมให้คงทนถาวรหรือรักษาไว้นานที่สุดด้วยการเสริมแรงเชิงบวกเป็นหลัก แต่ถ้าหากมีความจำเป็นสามารถเสริมแรงเชิงลบ ได้นอกจากนี้ การปรับพฤติกรรมต้องอาศัยการวางเงื่อนไขการกระทำ (Operant conditioning) สกินเนอร์ เจ้าของแนวคิดนี้(Skinner BF,1953.) เชื่อว่า พฤติกรรมของออทิสติกเป็นผลมาจากการที่ออทิสติก มีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์ โดยพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของออทิสติกจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงไปตามผลที่เกิดตามมาของพฤติกรรม (Consequences)ด้วยการเสริมแรง (Reinforcement) มี 2 ลักษณะคือ การเสริมแรงเชิงบวก (Positive reinforcement) เป็นการเพิ่มจำนวนความถี่ของพฤติกรรมด้วยการให้ในสิ่งที่ต้องการหรือพึงพอใจและการเสริมแรงเชิงลบ (Negative reinforcement) เป็นการเพิ่มจำนวนความถี่ของพฤติกรรมด้วยการให้ในสิ่งที่ไม่ต้องการหรือไม่พึงพอใจเพื่อให้ลดจำนวนหรือหลีกเลี่ยง สกินเนอร์จึงให้ความสำคัญต่อการเสริมแรงว่ามีผลต่อการรักษาพฤติกรรมการคงอยู่อย่างคงทนถาวรมากยิ่งขึ้นด้วย สอดคล้องกับหลายการศึกษาที่พบว่าการเสริมแรงช่วยปรับพฤติกรรมได้ผล(Charles LR,1981) and (Allen KE, Keith DT,1970) นอกจากนี้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ อันได้แก่ การอธิบาย (Telling method) การแสดงให้ดู(Showing method) และการลงมือทำ (Doing method) สามารถช่วยให้การปรับพฤติกรรมของวัยรุ่นออทิสติกประสบความสำเร็จได้ผลง่ายขึ้น(จุฑามณี ตระกูลมุกทุตาม,2544)และการใช้ภาพที่เน้นการมองเห็น (Visual strategies) ร่วมกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้ผลตอบรับดีมากกับออทิสติก (วันทนิย์ เรียงโรสวีสต์,2552) และสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการจำภาพที่ดีของออทิสติก (Bogdashina O, 2003.) จากข้อมูลทางการศึกษาที่หลายหลายยืนยัน ตรงกันว่า การปรับพฤติกรรมด้วยการวางเงื่อนไขร่วมกับการเสริมแรงและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่นออทิสติกดีขึ้น อีกทั้งยังคงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้อยู่นานจนกลายเป็นนิสัยได้(हररषा ओकसलर,2554) และ (วรรณภา บุญลาโอ,2556) และท้ายที่สุดออทิสติกก็เป็นบุคคลคนหนึ่งที่สามารถเติบโตและใช้ชีวิตได้อย่างอิสระ โดยได้รับการสอนและให้แนวทางการจัดการเรียนรู้ในทุก ๆ เรื่องที่สมควร

รู้พ่อแม่ ครูและผู้ดูแลควรเปิดใจสอนเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศแก่เด็ก โลกหมุนไปไกลมากแล้วแต่เราสามารถเรียนรู้เท่าทันได้

เอกสารอ้างอิง

- คมชัดลึก. 4 กลไกออทิสติกโรดแมพ เพิ่มที่ยืน “ออทิสติก” ในสังคม. 2560 สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2564, จาก <http://www.komchadluek.net/news/edu-health/295390>.
- จุฑามณี ตระกูลมุกดา. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร. สงขลา: ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา;2544.
- ฐานเศรษฐกิจ. กรมสุขภาพจิตเผยเด็กไทยป่วยโรคออทิสติก 3 แสนคน เร่งวิจัยหา “ยีนต้นเหตุ”. 2560 สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2564, จาก <http://www.thansettakij.com/content/183997>
- ชาติรี วิฑูรชาติ,(2558). ปัญหาพฤติกรรมที่พบบ่อยในเด็กได้แก่การกระตุ้นตัวเองทางเพศ การกัดเล็บ และการนอนก่ดพื้น. ใน: นันทวัช สิริธิรักษ์ และคณะ. จิตเวชศิริราช DSM-5. พิมพ์ครั้งที่2. ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล.กทม : ประยูรศาสนไทยการพิมพ์;2558.
- เมธิตา พงษ์ศักดิ์ศรี. ภาวะออทิสติกและผลกระทบต่อสังคมรวมทั้งการมีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่าย ออทิสติก. เชียงใหม่; ภาควิชากิจกรรมบำบัดคณะเทคนิคการแพทยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2554.
- วันทนิย เรียงโรสวีสต์. ผลการใช้ระบบการแลกเปลี่ยนภาพเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนออทิสติกระดับปฐมวัย โรงเรียนกาวีละอนุกุล จังหวัดเชียงใหม่. 2552 สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2564, จาก https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=29490.
- วรรณภา บุญลาโก. การศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีภาวะออทิสซึม จากการสอนโดยวีดิทัศน์แสดงต้นแบบพฤติกรรม (Video Modeling) ร่วมกับสถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาพิเศษบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, นครปฐม; 2556.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สำ นักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ; 2549.
- หรรษา องคสิงห์. การปรับพฤติกรรมการรอคอยของเด็กออทิสติกโดยใช้กิจกรรมการเล่น. การค้นคว้า แบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาพิเศษบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่; 2554.
- Adolescents on the Autism Spectrum: A Parent’s Guide to the Cognitive, Social, Physical, and Transition Needs of Teenagers with Autism Spectrum Disorders, Chantal Sicile-Kira, Penguin Group, 2006.
- Allen KE, Keith DT. A Behavior Modification Classroom for Handicap Children with Problem Behaviors. *Exception Children* 1970;37(3): 119–27.

- Autism Life Skills: *From Communication and Safety to Self-Esteem and More – 10 Essential Abilities Every Child Needs and Deserves to Learn*, Chantal Sicile-Kira, Penguin Group, 2008.
- American Psychiatric Association (APA). *Diagnostic and statistical manual of mental disorder*, 4th, text rev. Washington DC : Author; 2000.
- Ballan, M.S. & Freyer, M.B. (2017). Autism Spectrum Disorder, Adolescence, and Sexuality Education: Suggested Interventions for Mental Health Professionals. *Sexuality and Disability*. doi:10.1007/s11195-017-9477-9.
- Bandura A. *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. New York: Prentice-Hall; 1986.
- Bogdashina O. *Sensory Perceptual Issue in Autism and Asperger Syndrome*. New York: Jessica Kingsley; 2003.
- Charles LR. *Increasing Prosocial Behaviors in Young Children: A Study of Training Generalization and Maintenance Effects*. Dissertation Abstracts International 1981;4(1): 5310. 31.
- Haracopos D, Pedersen L. *Sexuality and autism: Danish report*. United Kingdom: Society for the Autistically Handicapped, 1992.
- Making Sense of Sex: A Fortright Guide to Puberty, Sex and Relationships for People with Asperger's Syndrome, Sarah Attwood, Jessica Kingsley Publishers, 2008.
- National Sexual Violence Resource Center. (2013). It's time to talk about it! Talk Early, Talk Often, Prevent Sexual Violence. Prevent sexual violence: An overview of healthy childhood sexual development.
- Santrock, J.W. (2009). *Perkembangan Anak (Jilid 2) (Edisi 11)*. Jakarta: Penerbit Erlangga.
- Skinner BF. *Science and Human Behavior*. New York: MacMillan ; 1953.
- Widyasti, F.T. (2009). *Seksualitas Remaja Autis Pada Masa Puber: Pendekatan Studi Kasus*. Semarang: Universitas Diponegoro Press.
- Wardhani, D.T. (2012). *Perkembangan dan Seksualitas Remaja. Informasi*. Volume 17 Nomor 03 Tahun 2012. Bandung: Sekolah Tinggi Kesejahteraan Sosial Bandung.
- Zastrow, C.H., and Ashman, K. (2012). *Understanding Human Behavior and the Social Environment (Sixth ed)*. Belmont, CA: Brooks/Cole..